

Scenariusz lekcji bibliotecznej dla uczniów klasy II-III szkoły podstawowej

Temat: *W świecie baśni i poezji Ewy Szelburg-Zarembiny*

Cel główny: Zapoznanie uczniów z lekturą przygód *Czerwonego Kapturka* adaptacji Ewy Szelburg-Zarembiny oraz najpiękniejszymi wierszami pisarki.

Cele szczegółowe:

- rozwijanie zainteresowań czytelniczych utworami pisarki;
- doskonalenie techniki czytania ze zrozumieniem i z podziałem na role na podstawie utworu p. t. „Baśń o Czerwonym Kapturku”;
- zapoznanie uczniów z morałem płynącym z „Baśni o Czerwonym Kapturku” oraz uwrażliwienie dzieci na zachowanie się w stosunku do nieznanym osób;
- zapoznanie uczniów z najpiękniejszymi wierszami Ewy Szelburg-Zarembiny, pochodzącymi z tomiku poezji „Idzie niebo ciemną nocą...”;
- rozwijanie umiejętności swobodnego i poprawnego wypowiedzania się;
- rozwijanie zdolności manualnych i plastycznych.

Metody: pogadanka, drama, rozmowa z klasą.

Środki dydaktyczne i pomoce: tomik poezji „Idzie niebo ciemną nocą...”, tekst bajki o Czerwonym Kapturku według adaptacji Ewy Szelburg-Zarembiny, z podziałem na role, opaski na głowę, z ilustracjami Czerwonego Kapturka, Babci, Wilka i Mamy dziewczynki, oraz malowanki, przedstawiające 5 scenek z bajki o Czerwonym Kapturku, szablon krzyżówki oraz pytania do niej, szablon karty pracy dla każdego ucznia, kolorowe kartki do tworzenia kukiełki oraz przybory (kredki, klej, nożyczki).

Formy pracy: indywidualna i grupowa.

Czas pracy: 45 minut.

Przebieg zajęć:

Część organizacyjna

Powitanie uczniów oraz przedstawienia tematu spotkania. Przybliżenie uczniom w kilku słowach, jak będzie przebiegała lekcja i czego dziś dowiedzą się na niej. (Uczniowie poznają twórczość Ewy Szelburg-Zarembiny, autorki bardzo wielu przepięknych wierszy dla dzieci, a także licznych opowiadań, bajek i baśni. Zapoznają się z lekturą bajki o Czerwonym Kapturku oraz wysłuchają najpiękniejszych wierszy pisarki. W części warsztatowej będą mogli samodzielnie stworzyć kukielkę Czerwonego Kapturka).

Część zasadnicza lekcji:

1. Spośród uczniów wybieramy 5 uczniów. Każdemu z nich rozdajemy po jednej opasce na głoa.wę z postacią: Czerwonego Kapturka, Wilka, Babci, Mamy i narratora, oraz przygotowany wcześniej tekst bajki o Czerwonym Kapturku z podziałem na role. Uczniowie wcielają się w jedną z postaci bajkowych oraz odczytują tekst, który przypada postaci, jaką reprezentują.

„Czerwony Kapturek” adaptacji E. Szelburg-Zarembiny

Narrator:

Była raz dziewczynka dobra, grzeczna, miła,
czerwony kapturek mama jej kupiła,
więc też we wsi wszyscy – i starzy, i mali
– Czerwonym Kapturkiem dziewczynkę nazwali.

Raz jej rzekła mama:

Mama:

Kochana córeczko,
masz tutaj w koszyczku gruszki i ciasteczko,
weź też flaszkę wina dla babci jedynej,
boć to dziś babuni przecie imieniny.
Zanieś jej to wszystko, nie zgub w drodze czego,
a idąc przez puszcę strzeż się wilka złego.

Narrator:

Czerwony Kapturek idzie sobie lasem,
śpiewa śliczną piosnkę, kwiatki zrywa czasem,
a wtem wilk ogromny sunie z lewej strony i mruczy:

Wilk:

Dzień dobry, Kapturku Czerwony!
Gdzież ci to tak spieszno,
dziewczę jasnowłose?

Czerwony Kapturek:

Biegnę do babuni, podarek jej niosę...

Wilk:

A gdzież babcia mieszka?

Czerwony Kapturek:

W chatce za tym borem,
muszę iść prędziutko, by wrócić wieczorem.

Wilk:

„W chatce za tym borem, hm, to dosyć blisko” .

Narrator:

Pomyślało sobie obrzydłe wilczysko.
Machnął burą kitą i popędził borem,
a za chwilę stanął przed babcinym dworem.

Wilk:

Puk, puk!

Babcia:

Kto tam puka?

Wilk:

To ja, wnuczka twoja!
Otwórz mi droga babciu moja!

Narrator:

Drzwi się otworzyły. Jakaż strata wielka!
Żarłok połknął babcię, jak gdyby serdelka.
Potem wziął jej szlafrok i hyc! Pod pierzynę,
aż się zgięło pod nim łóżeczko babcine.
Czerwony Kapturek nadchodzi po chwili,
spóźniła się trochę szukając motyli.

Czerwony Kapturek:

Puk, puk!

Wilk:

Kto tam puka?

Czerwony Kapturek:

To ja, wnuczka twoja!
Niosę dar od mamy, otwórz babciu moja!

Wilk:

Otwórz wnuczko, sama, bo ja jestem chora,
muszę leżeć w łóżku z porady doktora.

Narrator:

Czerwony Kapturek podchodzi do łóżka,
na jej powitanie usiadła staruszka.

Czerwony Kapturek:

Jakież ty masz oczy? Zda się, skry z nich płyną!

Wilk:

Cieszę się, że ciebie widzę, ma dziecino!

Czerwony Kapturek:

Jakież ty masz uszy? Jak talerz bez mała!

Wilk:

Dlatego, bym lepiej twój głosik słyszała.

Czerwony Kapturek:

Jakież ty masz zęby? Podobne żelazu!

Wilk:

Dlatego, bym ciebie połknęła od razu!

Narrator:

I wilk chapsnął dziecię, jak kluskę połyka,
a potem spokojnie uciał sobie śpika.

Właśnie wtedy obok strzelec wracał z boru,
usłyszał chrapanie, więc wchodzi do dworu.

Patrzy: wilk ogromny leży na pościeli,
a z wilczej paszczęki pończoszka się bieli.

Rozciął zaraz strzelec wilka na połowę,
patrzy: babcia z wnuczką rzeźwe są i zdrowe.

I z radości wielkiej bal wnet wyprawili:
zjedli gruszki, ciastka i wino wypili...

2. Dzielimy uczniów na pięcioosobowe zespoły. Każdy zespół otrzymuje przygotowany zestaw, składający się z 5 rysunków, przedstawiających scenki z bajki o Czerwonym Kapturku. Zadaniem uczniów jest ułożenie ich chronologicznie, zgodnie z wydarzeniami, które następowały po sobie w bajce. Po prawidłowym ułożeniu uczniowie w kilku słowach opowiadają, co widzą na ilustracjach.

3. Rozkładamy na środku sali szablon z krzyżówką. Uczniowie losują pojedynczo karteczki z pytaniami, a następnie wpisują odpowiedź do krzyżówki. Po wpisaniu wszystkich odpowiedzi odczytują wspólnie główne hasło krzyżówki.

4. Rozdajemy każdemu uczniowi kartę pracy do wypełnienia. Zadaniem uczniów jest wpisanie, obok szeregu cech charakteru, imion bohaterów bajki, którzy odznaczali się takimi cechami.

5. Na środku sali rozkładamy szablon z kolejnym poleceniem dla uczniów. zadaniem dzieci jest dopasowanie dwóch obrazków do siebie.

6. Rozmowa z uczniami o morale, płynącym z bajki oraz o tym, jak należy zachowywać się w stosunku do nieznajomych osób.
7. Głośne czytanie wybranych wierszy Ewy Szelburg-Zarembiny.
8. W części warsztatowej uczniowie robią kukułki Czerwonego Kapturka z papieru, z których zrobią wystawę w szkole.

Zakończenie lekcji: Dziękujemy uczniom za aktywny udział w lekcji i zachęcamy do czytania bajek i wierszy Ewy Szelburg-Zarembiny.

Scenariusz opracowała: Ewa Tarapata, nauczyciel bibliotekarz Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej w Kielcach Filia w Busku-Zdroju